

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na cesarjevičevega pogreba dan.

Vse avstrijske narode je hudo potrla žalostna vest o smrti cesarjeviča Rudolfa. V obeh državnih polovicah žalujejo za njim, da, rekli bi po celem Evropi obžalujejo smrt avstrijskega prestolonaslednika, moža nenavadnih zmožnosti, velicega ljubitelja znanstev in umetnostij. Ko je lani bil zatisnil oči blagi nemški vladar Friderik III., so žalovali za njim tudi zunaj nemških mej, toda žalovanje, reči smemo, ni bilo tako občno, kajti celo v Nemčiji sami je stranka, katerej ni bilo posebno težko pri arci, katera, rekli bi, je skoro rada videla, da se je zvršila le zopet premena v vladarstvu. To moremo trditi s tem večjo gotovostjo, če mislimo na prepir mej nemškimi zdravniki in Mackenzijem ali pa na razne izjave nemških vladnih listov, ki so se naravnost jezili, da je bil prišel na prestol Friderik III. Kako drugače je pa pri nas. Vsi, Nemci in Slovani, Madjari in Rumuni, konservativci in liberalci, z jedno besedo vsi žalujejo, da mu ni bilo sojeno, da bi bil kedaj prevzel v roke cesarsko žezlo ter bil modro vladal narode avstrijske, kakor jih že vlada štirideset let oče Njegov. Mnogo je že storil za napredek znanstva, a še mnogo več se je pričakovalo od Njega, kadar sam nastopi vladarstvo. Vsi bridko čutimo, da je uničenih s smrtjo cesarske visokosti Njegove toliko nad.

Vsled neizrecne žalosti avstrijskih narodov pogleli so mej njimi vsi strankarski prepiri. Vidi se, kako so vsi narodi brez razlike udani cesarski rodbini Habsburški. Sreča cesarsko rodbine je sreča vseh narodov, v še večji meri je pa nesreča cesarske rodbine nesreča za vse avstrijske narode, ki so z njo tesno združeni in vidijo v njej vse pogoje svojega obstanka in napredka. Bog daj, da bi lepa sloga, ki je sedaj zavladata mej narodi avstrijskimi, bila trajna. Taka sloga bila bi gotovo velika tolažba za cesarskega očeta, katerega je zadela sedaj toli huda nesreča, ki je pa preživel z narodi avstrijskimi tudi že mnogo drugih bridkih dnij.

Danes se bodo zaprla groba vrata nad truplom občno spoštovanega cesarjeviča. Položili ga bodo v rakev v cerkvi pri kapucinih na Dunaji, kjer njegovi visoki predniki spé smrtno spanje. Okrog rakve njegove bodo zbrani zastopniki vseh narodov, v duhu bodo pa vsi narodi avstrijski, ter prelivali bridke solze. Vsem bode spomin na Visokega pokojnika ostal neizbrisen v srcih.

Pokojnik ljubil je jednako vse avstrijske narode. Spoštoval vse narodnosti in veroizpovedanja obširne države. Bil je v tem oziru lep vzgled mnogim, kateri sovražijo koga zaradi narodnosti ali vere. Ljubil je tudi Slované ter spoštoval njihovo staro pisavo cirilico. To je pokazal, ko je dne 4. julija 1887 položil temeljni kamen monumentalni stavbi rusinskega grško-slovanskega semenišča. Pod dotično ustanovno pismo podpisal je ime svoje s cirilskimi črkami. S tem je pokazal, da zna čislati slovansko individualnost, slovansko pisavo, slovanske šege in navade, da ni imel proti Slovanom onih neutemeljenih predsodkov, kateri se žalibog le prepo-gosto nahajajo v višjih krogih. Ker je pokojni cesarjevič živel od 1878 do 1883 v Pragi ter je ondu preživel tudi prve srečne dni zakona svojega, je tudi znal prav ceniti politično in kulturno važnost naroda češkega, katerega jezik je tudi govoril. Torej nemajo prav oni nemški listi, ki toliko naglašajo „nemško mišljenje“ cesarjevičovo, kajti še ni dolgo temu, ko so baš Bismarckove reptilije pokojnega prestolonaslednika jako strupeno napadale. Baš Nemčiji nasproti imel je samostalno mnenje in ravnal se je po gaslu „Regnum regno non praescribit leges“, po katerem naj bi se državniški naši sploh češče ravnali.

Najlepši spomin pa bode prerani njegovi smrti, ako pretočni ta slučaj ublaži pretirana nasprotstva. Žalost, istinita nesreča nas je zjedini-la, v dinastičnem čustvu prišli smo vkupe in pozabili prepire. Naj bi isto duševno razpoloženje bilo dolgotrajno, naj bi zavladata na nam nasprotni strani pravica ter prenehalo preziranje naših opravičenih, neovržno osnovanih zahtev. Ravnopravnost vsestranska je najboljša vez za mnogojezično Avstrijo, ravnopravnost je čarobna sila, ki bode jedina obistinila besede cesarjeve: „Jaz hočem miru mej narodi svojimi“, ka-

tera bode storila in ohranila Avstrijo močno, da se uresniči besede v cesarski himni: „Večna bode Avstrija!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. februarja.

„Berliner Tageblatt“ piše, da se je nekda cesarjevič Rudolf bil izrazil, ko se je govorilo, da se srbski kralj misli odpovedati prestolu, da je vsak vladar dolžen vztrajati na mestu, kamor ga je posadila Previdnost, izvzemši slučaj, če vladar čuti, da nima dovolj moči, da bi mogel spolnjevati dolžnosti svoje. V tem slučaju naj se rajši odpove ali ustrelj. Kajti boljše je, da ni vladar, kakor bi pa bil slab vladar. Seveda odgovornost za istinitost te vesti prepuščamo Berolinskemu listu.

Vnanje države.

Arabski žrebci, katere je turški sultan poslal v Bolgarijo, baje neso namenjeni za Koburžana, temveč za poljedelsko solo v Plovdivu. Omenjena šola prosila je vlado turško, da jej pošlje nekaj plemenskih žrebcev za zboljšanje konjereje v Vzhodni Rumeliji.

Car ruski je bil zaukazal, da Sievski polk, katerega polkovnik imajitelj je s 1873. leta cesarjevič Rudolf, odpošlje deputacijo k pogrebu na Dunaj. Ker je pa avstrijski cesar prosil, da naj ne pošiljajo deputacije, odločil je car, da imajo častniki omenjenega polka deset danj nositi znamenja žalosti. — Državni svet zavrgel je z veliko večino načrt Tolstega za preustrojbo uprave zemstev. Ker je bil minister Tolstoj jako pogumen pri seji, sodi se da bode car potrdil njegov načrt, če tudi se je državni svet izrazil proti njemu.

Če tudi je ministerstvo francosko dobilo v zbornici zaupnico, vender se bode v kratkem nekoliko prenovilo. Floquet je že o tej zadevi imel več posvetovanj z raznimi člani republičanske stranke. Odstopiti misli pravosodni minister Fersullat.

Princa Aleksandra Battenberškega bili so o svojem času izbrisali iz zapisnikov pruske vojske, ker je nemški kancelar mislil s tem se posebno prikupiti Rusiji. To so pa s tem opravičevali, da sploh principi, ki so v družih vojskah, ne smejo biti upisani v pruski vojaški zapisnik. Vzlic temu je pa princ dosedaj veljal za pruskega častnika. Kakor se pa sedaj poroča, je bivši bolgarski knez popolnem izstopil iz pruske vojske.

LISTEK.

Filomen in Bavidia.

(Spisal Svatopluk Čech.)

Danes je deset let tega. Kolikokrat sem se zaklel, da ne bom nikdar več urejeval starih svojih papirjev! Časih pa, časih zvabi me vender zopet neki demon k tej šari, in jedva se je dotaknem, zleti izme teh orumenelih listov, ki so mi ostali iz pomladi življenja, cela tema spominov. In zaman odganjam jih z zaničljivim mahanjam roke, zaman spuščam vanje s slikovito ravnodušnostjo goste oblake dima — kakor roj bučel sedajo na mojo glavo, vrši in šumi mi po ušesih, ne morem jih ni z roko ni z dimom odpoditi. Potem pa je dan zgubljen, popolnoma zgubljen!

Tako je tudi danes. Jedva sem utaknil roko v to starino, ostal mi je v njej star dnevnik in prva zapiska, katero sem zagledal, bila je suha opazka: „Dne 1. avgusta 18**“. Prišel sem v Jarkov.“

Da bi vrag vzel to proketo opazko! Suhoparna je, kakor zaznamka v trgovski knjigi, v istini pa se skriva za njo cela sanjarska povest. Denašnji

dan je zopet skažen! Tako lepo bi bil dokončal zadnji članek Pereles contra Vavra — a sedaj — A ne, nečem, da bi me zopet tlačila mōra minulosti v otožne sanje, ne zgubim dneva z melanholičnimi vspominjanji in premišljevanji — raje zgrabim, kakor pravi Nemec, bika za roge ter prosto napišem vso to dogodbo. S čvrsto roko načrtam to sliko minulosti nadejaje se, da se s tem najlepše oledham za dolgo časa.

Torej: Dne 1. avgusta 18** prišel sem v Jarkov. To pa se je zgodilo tako le: Prestal sem tedaj s prijateljem Bogdanom drugo državno skušnjo in občutil silno željo in potrebo, da si osvežim duha, vsled ogromnosti pravniške učenosti suhega kakor mumija, s počitnicami na kmetih. A vedel nisem za nikogar, h komur bi se bil mogel povabiti. Dovtipni prijatelj uganil je moje misli ter me poprosil, da bi z njim preživel počitnice pri njegovih roditeljih. Oče njegov bil je oskrbnik nekega knežjega gradiča v oddaljenem gozdnatem kraju. Jako radostno vsprejel sem to ponudbo. Bilo je krasno jutro, ko smo se blizali v stari gosposki „kočiji“ po gručasti cesti Jarkovu. S kakim razkošjem topil sem poglede v senco gostega gozda, katerega že davno nisem videl. Poln je bil sveže vlažnosti od

ponočnega dežja, čegar kapljice so se v skrivno prodirajočih solčnih žarkih bliskale na krasno tekanih listih visoke praproti kakor biserji potreseni po zelenih pahljačih! kako željno sesal sem v šireče se prsi ta močni gozdni duh!

Jelke in borovci postajali so redkeji in pred nami pokazala se je najedenkrat majhna kotlina, pokrita z njivami in progami rumenega žita, obdana s porastenimi griči, prepeta s tremi kakor nit ravnimi drevoredi visocih topolov, ki so se s treh strani spajali v sredi kotline v mali vasici, poluzakriti z ovočnim drevjem, izmed katerega se je le dvigala rudeča cerkvena kupola in stolpič malega gradiča. To je bil Jarkov.

Po jednom izmed teh treh drevoredov drdral je naš voz proti gradu. Uže iz dalje opazil sem pred njim moško postavo sprehajajočo se brzo sem ter tja ter gledajočo časih z roko nad očmi proti nam. Konečno je obstal. Zagledal nas je. Voznik mahnil je po konji in za trenotek skočil je Bogdan z voza v naročje svojega očeta. Stari gospod bil je nekaj časa silno razburjen, kar je pričalo o nenavadno vroči očetovski ljubezni. Videti je bilo, da je iz samega veselja nad prihodom sinovim popolnoma prezrl tujega gosta. Ko ga je izpustil iz na-

Senat severnoameriški je odklonil pogodbo z Anglijo zastran izročitve zločincev. To kaže, da odnošaji mej Anglijo in severnoameriški državami neso najboljši. Taka pogodba bila bi za Anglijo velike važnosti, ker bi irski zločinci ne naha jali zavetja na ameriških tleh.

Dopisi.

Z Dunaja 4. februvarja ob desetih zjutraj. (Truplo cesarske visokosti cesarjeviča Rudolfa na mrtvaškem odru.) Danes od osmih zjutraj do petih zvečer in jutri od osmih do dvanajstih izpostavljeno je občinstvu truplo umrlega nam cesarjeviča. V neštevilnih množicah zbira se Dunajsko ljudstvo, da še jedenkrat vidi obraz priljubljenega mrtveca, ves Jožefov trg in vse bližnje ulice so polne ljudij vseh stanov, ki čakajo, da pride tudi nanje vrsta, da ustopijo v mrtvaško kapelo. Več sto vojakov, pešcev in konjikov z največjim trudom vzdržuje vsaj nekoliko praznega prostora na trgu, kamor polagoma spuščajo manjše množice, da se zvrsté za pot do kapele. Gnječa zunaj vojaškega špalirja je strašna, urnebesni krik stiskanih doni proti nebu, toda kdor je jedenkrat v njej, ne more več nazaj, čakati mora.

Truplo cesarjevičevo leži v dvorni kapeli. Strop in stene, vse je s črnim suknom zakrito. Na sredi stoji mrtvaški oder, ves pokrit z najkrasnejšimi venci, iz katerih se vidi samo truplo visocega mrtveca. Obleden je v vojaško uniformo, obraz mu je blede, a miren, rana se ne vidi, brade, s katero so ga slikali, nema več. Krog odra stražijo članovi ogerske in avstrijske telesne straže v svojih krasnih uniformah, pri treh kapelinih oltarjih služijo se neprenehoma zadušne maše. Počasi korakajo ljudje drug za drugim okrog mrtvaškega odra, mnogi se jočejo. Postati ne sme nihče. — Na dvorišči še vedno jemlje dvorni služabniki iz tujih krajev došle krasne vence iz zabojev. Gneča na Jožefovem trgu je čedalje večja, vedno še prihajajo nove množice.

Iz Celja 30. januarja. [Izv. dop.] V „Slov. Narodu“ z dne 28. januarja t. l. poudarja dopisnik iz Celja, da je pravo za pravo jedino okrožne sodnije predsednik dvorni svetovalec g. Heinricher odgovoren, ako se posebno v kazenskih zadevah uraduje s slovenskimi strankami tudi takimi, ki ne znajo nemški čisto nič, v nemškem jeziku. Tudi mi smo tega mnjenja. Če pridejo pritožbe zaradi nemškega uradovanja s slovenskimi strankami, in zahteva pravosodno ministerstvo pojasnjenja in opravičenja, poroča g. Heinricher vedno, da on zaukazuje in je zaukazal, naj se uraduje s slovenskimi strankami slovenski. Če se po teh ukazih in po ukazih ministerskih ne ravnaajo gg. referenti, pa on za to ne more nič.

Čuditi se moramo, kako se gospodje sodniki v Celji ravno na take ukaze g. Heinricherja tako malo ozirajo, in naprej nemški uradujejo, kakor da g. Heinricher ni ukazal, da morajo s slovenskimi strankami slovenski uradovati, ali pa, kakor da mu s takimi ukazi ne bi bila resnica.

Mi nočemo preiskovati, kaj je povod, da se ravno gospodu Heinricherju v Celji ne more posrečiti, podredjenih mu sodnijskih uradnikov spraviti k

ročja, moral je Bogdan globoko oddahnil se obrniti pozornost njegovo na mojo osobo. Oskrbnik vsprjel me je srčno, brez okoliščin. Priljubil se mi je na prvi pogled. Bal sem se, da uzrem kakega vaškega trinoga, ki bo hotel gostu imponovati s smešnim, trdim ceremonijelom, kakeršen ugaja vaškim uradnikom iz stare patrimonijalne šole, in s poluolikanostjo skrbno zavito v nekoliko praznih nemških floskul; vender srečal sem previdnega, postarnega gospoda v priprosti sivi suknji, z razmerno polnim, nekoliko grbastim obličjem izražajočim pod dihom plemenite resnobe veliko dobrosrčnost, prostega in naravnega v slednjem kretanji in v besedi, poleg tega pa vender nedvojbeno kažočega olikanost pravega, dobrega zrna. Dasi se je že tu pa tam s snežnim kosmičem nastanjala zima v rujave njegove lase in polno brado, kazal se je vender postavnega moža polne, neupognene moči.

Ko smo ustopili na grajski hodnik prihitel je k Bogdanu naglo kakor strela majhen deček ter se oklenil z radostnim vskrikom njegovega vratu. Majhna ljubezniva deklica prikazavša se za dečkom obstala je v teku ter plašno zopet izginila skozi dveri vlečoč s saboj za nogo jako polomljeno telesce lesene punčike. Brezdvojbeno preplašil jo je tuji moj obraz.

temu, da bi uradovali strogo po določbah člena XIX. državnih temeljnih postav in po naredbah prav. ministerstva, kakor se je to n. pr. deželne sodnije predsedniku v Ljubljani g. Hočevanju tako hitro in temeljito posrečilo, pa navesti bočemo nekoliko slučaje, kateri naj pojasnujejo razmere g. Heinricherja k slovenskemu uradovanju.

Dogodilo se je, da so pravni praktikanti, od vetniški kandidati, ki so delali sodnijsko prakso — napravili nekaj dotlej v Celji nečuvenga — slovenske razsodbe v kazenskih zadevah. Na jedenkrat pa pride ukaz od g. Heinricherja, da samo referenti smejo z naprej delati razsodbe.

Gospodje pri okrožni sodnji hoteli so mej onimi slovenskimi razsodbami in omenjenim ukazom g. Heinricherja najti kavzalno zvezo.

Dogodilo se je, da je napravila jedenkrat v slučaj, ko je bila kazenska obravnava pri okrajnem sodišči povsem slovenska, vzklic slovenski, in se tudi vzklicno obravnava vršila v slovenskem jeziku, tudi razsodba vzklicne sodnije v slovenskem jeziku. Ko pride pa sodba g. Heinricherju v podpis, poklical je dotičnika, ki je sodbo napravil k sebi, ter ga resno poučil, da to nikakor ne gre, da je sodba vzklicne sodnije izdelal slovenski, ampak da mora slovensko sodbo odstraniti in napraviti novo nemško razsodbo, kar se je tudi zgodilo.

Mi zabeležimo take dogodjaje, da jih ob svojem času priobčujemo, brez vsacih komentarov. Ad perpetuam memoriam.

Iz Šent Vida nad Ljubljano 4. februvarja. [Izv. dopis.] Tukajšnja prostovoljna požarna bramba nameravala je dne 3. februvarja prirediti svojim udom tombolo in ples. Vsled prežalostne nezgode, katera tare srca vseh Avstrijcev, pa se je preložila veselica na nedeljo dne 10. t. m.

Namesto veselice pa je prostovoljna požarna bramba praznovala žalost. V hiši rokodelskega društva je bila razpostavljena na črnem odru rakev pregnena s črnim prtom in na njej stala je podoba cesarjeviča Rudolfa. Oder bil je primerno okrašen z dragocenimi venci in pri rakvi je gorelo 12 sveč. Ta spomin prezgodnje smrti cesarjeviča Rudolfa bil je občinstvu razpostavljen dva dni; ljudstvo je v tolpah vrelo v soboto in nedeljo skazovat ljubljenu prestolonasledniku zadnjo čast.

V soboto zvečer o 5. uri so se zbrali vsi ognjegasci v dvorani pred rakvo. Požarna bramba je postavila ta večer častno stražo dveh mož. Velezaslužen gosp. Ant. Belec, načelnik prost. požarne brambe, kateremu gre vsa čast in popolno priznanje za to lojalno izjavo. govoril je pred rakvo o življenji in smrti cesarjeviča Rudolfa. Tukajšnji pevci pa so zapeli za odrom dve grobni pesni. Prostorna dvorana je bila natlačeno polna in na obrazih občinstva so se brali znaki britke žalosti.

Šendvidci pokazali so tudi pri tej priložnosti, da jim v prsih bije zvesto srce do preslavne cesarske rodovine.

L.

Domače stvari.

— (Sožalje) povodom smrti cesarjevičeve kaže se vedno intenzivneje. Danes je mnogo za-

Bogdan šel je s svojim malim bratom naglo k tem dverim, mene pa je peljal oskrbnik za jedne dveri naprej v sobo za goste. Ponudil mi je sedež ter se oprostil, da me za trenutek ostavlja samega. V sosedni sobi slišal sem šum korakov in oblek, mili večkrat le dozdevni zvok poljubov in oni različni nemir, kakoršnega vzbuja v mnogobrojni obitelji povratek dragega člana. V meni budili so ti zvoki lahko zavist in boleat: saj ni bilo na širnem sveti hiše, kjer bi moj prihod prouzročil podobno veselo vznemirjenje.

Za trenutek odprle so se dveri te sosedne sobe in pokazal se mi je tudi ostali del oskrbnikove rodovine; žena oskrbnikova, črnolasa in črnooka gospa, drobne postave, bledega a ljubeznivega obraza, jako priprosta, kakor njen mož, in njeni starejši hčeri, lepi devojki sedemnajstih in osemnajstih let. Starejša, Olga, bila je čisto brunetka. Le da bi si morebiti ne mislili katero iz onih popolnoma belih ali pikantnih zarjavelih, majhnih in polnih, živih in gorečih deklet, ki umejo na črnih laseh tako ko- ketno nositi bele ob robu s snežnimi zvončki okra- šeni klobuček in vedno izpod njega tako opojne ble- ske metati s temnih vejic, moram jo drobneje na- slikati. Bila je devojka visoke, rekel bi zračno

sobnih hiš razobesilo črne zastave, popoldne za- prle se bodo večinoma vse prodajalnice. S Štajer- skega se nam javlja, da je po vseh cerkvah, celo po podružničnih, bilo zvonjenje od 11. do 12. ure in da so povsod bile razobešene črne zastave.

— (Povodom pogreba) Nj. visočanstva cesarjeviča Rudolfa je g. župan Grasselli da- nes dal razdeliti petdeset goldinarjev mej mestne uboge v ubožni hiši na Karlovski cesti s pozivom, naj obdarovanci molijo, da bi dobrotni Bog naklonil tolažbe in moči rajaika presvetlim starišem in pre- jasni vdovi.

— (Vsi deželni uradi) so danes popo- ludne po ukazu deželnega odbora bili zaprti z ozi- rom na pogreb Nj. ces. Visokosti pokojnega cesar- jeviča Rudolfa.

— (Vladika Strosmajer) odredil je, kakor čitamo v „Obzorju“, da se imajo po vseh župnih cerkvah djakovskosremske vladikovine čitati svečane zadušnice po pokojnem cesarjeviču Rudolfu. — Tajni svetnik Nj. Velečastva cesarja, knezrškof dr. Jakob Misija, kolikor je nam znano, kaj ta- cega še ni odredil.

— (Častnim občanom v Naklem) bila sta v občinski seji dne 3. februvarja. t. l. imeno- vana gosp. Jasip Gorup, mecen Slovenije in g. Josip Merk, c. kr. okr. glavar v Kranji. Živel!

— (Izgred.) Včeraj zvečer mej 9. in 10. uro so neznan zlikovci pri knezoškofijski palači „Za vodo“ pobili okna. Zdrobljenih je nekda nad 20 šip. Pre- iskava se je nemudoma pričela.

— (Slovenska predstava v Trstu.) Kakor smo že poročali, igral se bode v soboto dne 9. t. m. v Trstu v gledališči „Fenice“ „Revček Andrejček“. Šestkrat v jednem letu napolnil je naše gledališče, kar se do zdaj ne more reči o no- beni igri, kar jih premore dramatično društvo. Ni dvojbe torej, da se bodo tudi Tržaški Slovenci, kakor okoličanje mnogobrojno udeležili omenjene pred- stave, ki bode dokazala, da smo Slovenci tudi v dramatikopravili znaten korak naprej. Mi obra- čamo pozornost vseh Slovencev na rečeno pred- stavo, ker je prva v Trstu, v kateri imajo vse glavne uloge igralci ljubljanskega dram. društva v rokah. Po igri ples. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Častnim članom) bralnega društva Zagorskega na Notranjskem imenovan je bil dne 2. t. m. gospod Josip Gorup. Dne 3. t. m. pa ga je izvolila srenja častnim občanom.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) imela je v četrtek zvečer izvanredni shod, kateremu je bila povod srca pretresujoča vest o nenadni smrti priljubljenega cesarjeviča Rudolfa. Na tem shodu spominjala se je zbornica izrednih vrlin, s katerimi se je izredno odlikovalo viteško srce in plemeniti duh ljubljencev vseh narodov avstrijskih. Prebitka žalost, ki je zadela Najvišjo cesarsko hišo, čuti tudi vse prebivalstvo Kranjske in kakor vsi drugi stanovi izražajo svoje najglobokeje sožalje o tej žalostnej priliki, tako je tudi trgovska in obrtniška zbornica kot zastopnica trgovskih in obrtniških krogov tolmačiteljica njih žalosti in so- čutja. Vsled tega sklenila je odposlati iz svoje srede deputacijo treh članov k c. kr. deželnemu pred- sedništvu, in je naprositi, da ono naj izrazi to so-

vitke rasti. Njeni mehki lasje pluli so brez leska, kakor črn oblak k nežnim ramenom. Ljubeznive poteze na podolgastem obrazu bile so videti, kakor bi bile le na lahko osenjene. Iz obličja pa je gle- dalo dvoje z dolgimi vejicami na polu prikritih, ve- likih, črnih, sanjarskih očij z rosnim sijajem, kakor dvoje zvezd, žarečih se izmej zavoja jezerskega para. Mlajša, Jaroslava, imela je rujave, kakor svila svetle kodre in svetlomodre otročje nagajive oči. Njeni nežno ustrojeni, kakor zrela gozdna jagoda sveži in rudeči ustni odkrivali so pogostoma šaljivo se sme- joč vrsto krasnih svetlobelih zobkov. Lica njena kazala so vso ono svežost in nežnost, kakoršna spaja v sebi nemočeno razcvetujoče se telo deklisko. Naj- bolje bom morda označil različno milino obeh de- vojk, če rečem, da je bilo, kakor da bi počivala na Ogi pojezija krasne, mesečne noči poletne, a na Jaroslavi pojezija krasnega majskega jutra.

Prisotnost takih krasotic ni bila brez učinka na mene, tedaj še mladega zajca: dasi mi je tek- nilo, menil sem se vender le bolj površno za tečno pripravljeno kokoš, katero nam je žena oskrbnikova za malo časa prinesla ter neprestano ponujala. Go- voril sem jako malo in nerodno. Sicer pa nikdar ne govorim duhovito. Vender smem s popolno pra-

žalje preljubljenemu vladarju in cesarici ter tudi prebitko zadeti in preblagi cesaričini vdovi Stefaniji. — V deputacijo so bili izbrani gospodje: Ivan Baumgartner, Ivan Horak in Fran Ksav. Souvan.

— („Brusa“) izšla je danes 3. številka z raznovrstno vsebino in z veliko jako lepo izdelano podobo Levstikovo.

— (Občina Predvor) imenovala je dne 29. januarja t. l. gospoda Josipa Gorupa, veleposestnika na Reki, in gospoda Josipa Merka, c. kr. okr. glavarja, častnim članom.

— (Slovensko učiteljsko društvo) ima jutri dne 6. t. m. ob 8. zvečer v malem salonu pri „Maliči“ svoj večer, h kateremu se p. n. društveniki uljudno vabijo.

— (Kegljaške zaveze „Edinosti“ sijajni ples) preložil se je vsled nepričakovane smrti Nj. cesarske Visokosti prestolonaslednika na nedoločen čas. Objavilo se bode kasneje, kdaj se ima vršiti ta veselica, ki utegne biti jedna najkrasnejših.

— (Občinski odbor v Doberniči) pri Trebnjem je dne 24. januarja t. l. preblagorodnega gospoda Josipa Gorupa, veletržca na Reki, volil svojim častnim občanom.

— („Vrtec“) ima v 2. številki nastopno vsebino: Cesarjevič Rudolf. — Po zimi. Fr. Krek. — Na tičnici. Milan Šašel. — Storite jim dobro, ki vas žalijo. Nežika Zupanova. — Kmet in graščak. G. Križnik. — Kopnečemu snegu. J. Rejec. — Ledena palača v Kanadi. — Marija nad vse pomočnike. Jos. Vidic. — Turko v zaporu. — Ptičji pogovori po zimi. [Dramatičen prizor, spisal Janko Barle.] — Lovske kvante. — Pav. — Zakaj kumavica samo do Kresa kuka? — Listje in cvetje.

— (Vrat z britvijo prerezal) si je danes ob polujednajsti uri dopoludne Jože Matjan, stanujoč pri vulgo Kovači v Gor. Šiški. Pripoveduje se, da je par dni pijančeval in vsled prepira z ženo danes svojo uro doma proč zagnal, vzel britev in izjavil, da se gre umoriti. Nesrečnika prepeljali so opoludne v Šentvid v mrtvašnico. Zapustil je vdovo s tremi nedoraslimi otroki.

— (Iz Celja.) Sijajni ples slov. samskih gospodov ki bi se imel dne 9. febr. vršiti je preložen na poznejši čas in bode odbor dan plesa po časnikih o pravem času objavil.

— (Za I. letno zasedanje porotnih razprav v Rudolfovem,) ki se prične 11. februarja t. l., izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Nemanč Martin, posestnik iz Želebej; Ogulin Janez, posestnik iz Hriba pri Cerovci; Bajuk Josip, trgovec iz Črnomlja; Markelj Josip, mlinar iz Temence; Furlan Franc, posest. iz Metlike; Zupančič Janez, posestnik iz Luže; Stariha Jakob in Slobodnik Josip, posestnika iz Metlike; dr. Mencinger Janez, advokat iz Krškega; Brinskele Janez, posestnik iz Občice; Drobnič Jurij, posestnik in obč. predstojnik iz Soderšice; Komin Janez, posestnik iz Dolenje vasi; Skočir Janez, posestnik iz Prapreč; Gregorič Franc, posestnik iz Krškega; Pečauer Janez, posestnik iz Poljan; Stonič Andrej, gostilničar iz Črnomlja; Prosenik Anton, posestnik in trgovec iz Metlike; Jonke Franc, posestnik in trgovec iz Kočevja; Stritar Andrej, posestnik iz Sv. Križa; Kupljen Anton, c. kr. notar iz Črnomlja;

vico reči: prvi ta družbinski pogovor bil je v občem malo dovtipen in zanimiv. Romanopisci sestavljajo navadno tak pomenek iz najizbranejših besednih cvetov in miselnih biserjev. Istinito življenje se tu ne ujema z ljudskim govorom. Ne sramujem se priznati, ker sem pričel pogovor, da sem izrazil radost radi dobre letošnje žetve in da ostali obseg prvega tega simpozija ni imel globočjega pomena. Ko smo utešili glad peljal me je Bogdan v sobo v prvo nadstropje, katero so imenovali „lakajska“, ki pa je bila opravljena po gosposki. Odločena je bila za najin skupni apartament. S trakovi obrobjena osoba, katere ime je ta soba nosila, preživela je ondi kolikor je oskrbnik vedel, jeden sam dan, ko je jedenkrat Njihova Svetlost vsled čudnega slučaja do ondanšnjega dvora zabloditi in tam milostivo prenočevati blagovolila. Bil je to zapuščen dvorec, kakor Nekrasova „izgubljena vas“, navzlic temu, da je v gradiču bilo vedno nekoliko sob za knežji obisk pripravljenih; vendar dvojim, da bi hladnota gospodarjeva napram krasotam tega tihega domu oskrbnika toli mučila, kakor uboge ruske mušike v imenovani pesni.

(Dalje prih.)

Bukovec Janez, posestnik iz Mrzle Luže; Strucelj Štefan, posestnik iz Telečjega vrha; Jutraš Janez, posestnik iz Pristave; Mišica Josip, posestnik iz Kočevja; Levičar Josip, posestnik iz Gunte; Bučar Anton, posestnik iz Petruške vasi; Klinc Franc, posestnik iz Gornjega Polja; Erker Matija, posest. iz Črmošnic; Zupančič Janez, posestnik iz Jezera; Perko Franc, posestnik iz Ambrusa; Matkovič Jure, posestnik iz Tanče Gore; Tomšič Em., posestnik iz Trebnega; Smuk Matija, posestnik iz Tuševga dola; Bevc Alois, posestnik iz Pečice; Rom Janez, posestnik in obč. predstojnik iz Planin; Gnidove Josip, posestnik iz Vel. Lipovca. — Nadomestni porotniki: Tandier Friderik, knjigotržec; Poljanec Jan, c. kr. gimn. profesor; Virant Anton, trgovec, Kus Anton, posestnik in gostilničar, Murgej Franc, posestnik in kolar iz Novega Mesta; Windischer Anton, posestnik in mesar iz Kandije; Margheri Albin, grof, graščak iz Otočec; Vidmar Franc, posestnik iz Dolenje vasi; Blažič Janez, posestnik iz Sevnega.

— (Posojilnica v Celji) imela je leta 1888. prometa 871.150 gld. Pristopilo je njej 197 zadrušnikov, izstopilo pa 31, tako da šteje 1607 udov, ki imajo v deležih 25.664 gld. Hranilnih ulog se je uložilo 251.510 gld. 20 kr., izplačalo pa 196.592 gld. 75 kr., in je njih stanje koncem leta 1888. s kapitalizovanimi obrestmi vred 446.319 gld. 13 kr. in 963 uložnikov. Novih posojil se je v letu 1888. dalo 111.559 gld. 86 kr., vrnilo pa 57.166 gld. 54 kr., tako da je stanje danih posojil koncem l. 1888. 455.920 gld. 79 kr.; posojila so dana 1488 zadrušnikom. Na menice je danih 293 posojil skupaj s 138.900 gld.; proti uknjižbi na zemljišča 201 posojilo v znesku 116.400 gld.; ostala posojila so na osebni kredit proti zadolžnicam. Drugim posojilnicam je dala 22.500 gld. posojil. Čistega dobička je 7170 gld. 19 kr., ki se je v smislu sklepa občnega zbora dne 27. januarja razdelil sledeče: 1. 5% dividendo od deležev dobijo tisti zadrušniki, ki niso ob enem dolžniki, t. j. 584 gld. 50 kr.; 2. spogojena nagrada 10 članom načelstva, skupaj 358 gld. 50 kr.; 3. nagrada tajniku za l. 1888 200 gld.; 4. dar katoliškemu podpornemu društvu v Celji 150 gld.; 5. dar dijaški kuhinji v Celji 100 gld.; 6. dar podpiralni zalogi slovanskih vseučiliščnikov v Gradci 50 gld.; 7. in ostanek čistega dobička 5.727 gld. 19 kr. po sklepu občnega zbora pridene se k specijalni rezervi, ki znaša z 31. dec. 1888 12.753 gld. 58 kr.; in ta znesek po 5.727 gld. 19 kr.; zraven, torej 1. januarja 1889 18.480 gld. 77 kr.; splošni rezervni fond pa znaša 31. decem. 1888 4.995 gld. 35 kr.; torej ima zadruga vkupe 23.476 gld. 12 kr. rezervnih fondov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. februarja. Dvorni svetnik profesor dr. Hofmann, ki je podpisal zdravniško izvešje ob obdukciji cesarjevičevi, izjavil v današnjem svojem predavanju, da je izvešje popolnoma istinito in vestno spisano. Izvajal je potem, da pri zaraščenih lobanjskih švkih zadoščujejo lahka poškodba, kongestije in vnetja, da se omrači um. Poudarjal je v svojem predavanju, da so zdravniki izrekli svoje mnenje po svojem znanstvenem prepričanju brez najmanjšega uplivanja.

Dunaj 4. februarja. Trije saloni so polni vencev, poklonjenih pokojniku. Mej tem so venci nemškega cesarja, španske kraljice, kralja Milana, kralja in kraljice rumunske.

Dunaj 5. februarja. Včeraj zvečer bilo posvetovanje pri sekcijem načelniku Szögyenyji, ki ima po oporoki cesarjevičevi odločevati o njegovi literarni ostalin. Prisotno ravnateljstvo cesarjevičevega dela: „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“: grof Wilczek, Arneth, Beck, Dumba, Miklošič in oba urednika Jokai in Weilen. Szögyenyi objavil oficijalno odločbo cesarjevo, da se bode delo, najljubša storitev cesarjevičeva, po načrtu, ki ga je on določil nadaljevalo in dogotovilo. Tudi je osnovano upanje, da se bode najsrčnejša želja uresničila in cesaričinja prevzela pokroviteljstvo cesarjevičevega dela.

Pohod dvorne kapele tudi danes velikansk, vender vrši se v redu, včerajšnji prizori se ne ponavljajo. (Včeraj je v silni gneči mnogo žensk omedlelo, mnogo bilo poškodovanih, jeden otrok nekda udušen. Govori se, da je bilo 15 osob močno poškodovanih. Ljudstvo je tako silno pritiskalo, da je na več krajih predrla

vojaški špalir in je vsled tega nastala velika zmešnjava. Žepni tatovi so tudi to priliko porabljali. Jednega tatu zasačili so „in flagranti“. Glavni trgi in ulice okolu dvora: Graben, Kohlmarkt, Plankengasse, Lobkowitzplatz in Augustinerstrasse so natlačeno polni. Množica je tako ogromna, da ni moči naprej ni nazaj in da mora skrajno neprijetno biti vsacemu, kdor je vmes.)

Budimpešta 5. februarja. Jokai objavlja v „Nemzetu“ nastopno cesarjevičovo pismo sekcijem načelniku Szögyenyji: Ljubi Szögyenyi! Tu pošljem Vam kodicil. Ravnajte v zmislu njegovem in v zmislu moje pred 2 letoma z moje soproge dovoljenjem spisane oporoke. V mojem delavnem kabinetu na cesarskem dvoru je pri zofi mizica. Z zlatim, tu priloženim ključem odprite miznico. V njej najdete moja pisma, pooblaščen Vas, da je pregledate in uredite. Prepuščam previdnosti Vaši, katere bode odobrili za javnost. Jaz se moram ločiti iz življenja. Pozdravite v mojem imenu vse moje dobre prijatelje in znance. Živite srečno! Bog blagoslovi našo ljubljeno domovino! Vaš Rudolf.

Draždane 5. februarja. Zaradi pogrebne spreveda danes obe dvorni gledališči zaprti.

Pariz 4. februarja. Sodišče sklenilo, da se Panamska družba razdruži ter imenovalo Bruneta likvidatorjem.

Razne vesti.

* (Orkan.) V Krakovem in po okolici razsajal je 1. t. m. strašanskih vihar, kateri je sosebno po kmetih prouzročil veliko škodo. Silni piš ustavlja je tudi vožnjo po železnicah in vlaki imeli so precejšnjo zamudo. — Snežni meteži ustavili so tudi popolnem promet osebnih in tovornih vlakov na transverzalni železnični progi Jaslo Sanok.

* (Nečloveška mati.) Iz Steyra se 1. t. m. javlja: Danes bi se imela vršiti proti hišni posestnici in mizarski soprogi Fuchsovi sodnijska obravnava, ker je od meseca avgusta m. l. svojega dveletnega sinčka v nezakurjeni podstrešnji sobi imela zaprtega brez postrežbe, v nesnagi in smradu ležečega. Včeraj popoldne pa je kruta mati svojo sobo nalašč zažgala. Že itak nesrečni otrok se je pri požaru zadušil in zgorel. Ko so hudobno žensko prijeli, kričala je razskačena množica jednoglasno: „Kam najjmo nečloveško mater!“

* (Visoka starost.) Iz Aten se javlja: Pred osmimi dnevi umrl je na otoku Tinosu nek mož v 110. letu svoje dobe. Baš v isti dan presegla se je v večnost tudi njegova 106 let stara soproga. Dvojica živela je samo 37 let v zakonu. Na otoku Magneziji pa živi še starejša ženica, imenom Diamanto, katere broji že 120 let. V kljub izvanredni starosti koraka starka še vsako jutro v gozd po suhljad, katero donaša na hrbtu v svojo kočjo.

Bratom „Sokolom“.

Prva češka tovarna za barvotiske J. L. Bayer v Kolinu namerava izdati, ako se oglasi dovolj naročnikov, v umetniške in sijajnej upravi barvotiskano sliko slavnega propovednika bratovske vzajemnosti in gojitelja vsesokolske ideje

Miroslava Tyrša.

Sliki, določena je cena 2 gld.

Kdor bratov „Sokolov“ bi želel naročiti si jo, naznani naj to naravnost imenovane tovarni.

V Ljubljani, dne 4. februarja 1889.

Odbor „Sokola“.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (55—1)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. februarja.

Pri **Maliči**: Knobel iz Dunajskega Novegama. — Rol z Dunaja. — Kengott iz Pariza. — Iwankovič in Ludworski z Dunaja. — Přibil iz Linca. — Corak iz Reke. — Dr. Buchler iz Trsta. — Belmann iz Gradca. — Jakše iz Rudolfovega.

Pri **Sionu**: Dpslk iz Šmarija. — Weinert z Dunaja. — Hilfreich in Adler z Dunaja. — Pulcer iz Ogerskega. — Bregeman z Dunaja. — Muchvich iz Istrije. — Aquaroli z Zagradca. — Bolta iz Rudolfovega. — Spendal iz St. Vida. — Ivana, Amalija in Mihaela Muri iz Jezera. — Hofman iz Reke. — Fidelis, Speša iz Münzthala. — Bernardi iz Zagreba. — Adler z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

1. februarja: Marija Vičič, gostija, 90 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.

2. februarja: Anton Pirc, prisiljenec, 56 let, Poljanski nasip št. 50, za pljučnim edemom. — Alojzij Zupančič, rudokop, 56 let, Kravja dolina št. 11, vsled novih snovi v možganih.

4. februarja: Jurij Dolenc, črevljar, 22 let, Hrenove ulice št. 11, za jetiko.

V deželnej bolnici:

31. januarja: Reza Müller, delavka, 36 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	724.9 mm.	0.2° C	sl. svz.	snež.	9.50 mm.
	2. popol.	723.6 mm.	0.4° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	722.3 mm.	-5.5° C	brezv.	megla.	snež.
4. febr.	7. zjutraj	719.0 mm.	-3.6° C	sl. zah.	snež.	6.10 mm.
	2. popol.	719.7 mm.	-0.4° C	sl. zah.	snež.	
	9. zvečer	724.0 mm.	-0.6° C	sl. zah.	obl.	snež.

Srednja temperatura 1.6° in -1.2°, za 0.6° in 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	gld.	kr.	gld.	kr.
Papirna renta	82.35	—	gld.	82.90
Srebrna renta	83	—	—	83.55
Zlata renta	111.10	—	—	111.30
5% marcna renta	97.95	—	—	98.35
Akcije narodne banke	888	—	—	892
Kreditne akcije	—	—	—	311.60
London	120.90	—	—	120.75
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9.57	—	—	9.55 1/2
C. kr. cekini	5.68	—	—	5.67
Nemške marke	59.25	—	—	59.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	—	—	178
Ogerska zlata renta 4%	—	101	—	30
Ogerska papirna renta 5%	—	93	—	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104	—	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	122	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	—	75
Rudolfove srečke	10	21	—	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	—	—
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	231	—	—	50

Presrečno zahvalo

izrekamo prečastiti duhovščini, častitim gospodom pevcem društva „Slavec“ za ganljivo petje, vsem častitim dariteljem lepih vencev, sploh pa vsemu slav. občinstvu za mnogobrojno težavno spremstvo o priliki pogreba naše ljube nepozabljive matere, oziroma stare matere.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1889.

(81) **Zalujoča rodbina Vičič-eva.**

Zahvala.

Mnogobrojni dokazom prijateljskega sočutja povodom prerane smrti našega presrečno ljubljene, nepozabljivega sina, oziroma brata, gospoda

EDUARDA ŠUŠTERŠIČA,

odživljajoč se tem potom, izrekamo najpresrečnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, isto tako dariteljem lepih vencev, gg. Krškim pevcem, osobito pa za spreved o. Ubaldin, gvardijanu in o. Jakobu, vikarju iz kapucinskega samostana na Krškem.

V Vidmu, dne 4. februarja 1889.

(80) **Zalujoči ostali.**

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(825—20)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu. I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Računski sklep posojilnice v Logatci,

registrovane zadruge z omejenim poroštvo,

za petmesečno poslovanje l. 1888.

Dobrod		Denarni promet.		Razhod	
	gld.	kr.		gld.	kr.
Deleži	6600	—	Hranilne uloge	45	—
Splošni rezervni fond	198	—	Posojila	11730	—
Hranilne uloge	5024	42	Inventar	319	40
Vrmena posojila	450	—	Upravnina	153	41
Obresti	351	90	Vrmena obresti	8	33
Upravnina	59	68	Prehodni znesek	5	50
			Gotovina dne 31. decembra 1888.	422	36
	12684	—		12684	—

Zguba in dobiček.

	gld.	kr.		gld.	kr.
Zguba: na upravnini	93	73	Dobiček: na obrestih	146	45
Čisti dobiček	52	72			
	146	45		146	45

Aktiva

BILANCA.

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
Posojila	11280	—	Deleži	6600	—
Prehodni znesek	5	50	Splošni rezervni fond dne 31. decembra 1888.	198	—
Inventar	319	40	Hranilne uloge	4979	42
Gotovina dne 31. decembra 1888.	422	36	Obresti kapitalizovane	62	11
			Obresti za 1889. l. naprej plačane	135	01
	12027	26	Dobiček	52	72
				12027	26

Čisti dobiček se bo upisal v posebni rezervni fond za izgube.
LOGATEC, dne 3. februarja 1889.

Jos. Marguš m. p.,
blagajnik.

Jos. Smole m. p.,
preglednik.

Ig. Gruntar m. p.,
odbornik.

Fr. Arko m. p.,
odbornik.

Z glavnimi in pomočnimi knjigami primerili in v redü našli:
za nadzorstvo:

Ivan Gruden m. p.

Martin Petrič m. p.

(78)

izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoja prva leta 1888., in sicer 10. in 25. dne vsacega meseca. Naročnina, katera se pošilja podpisane izdajatelj v Gorico, znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.; za Ljubljanske naročnike pa celoletno 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr. in za četrt leta 90 kr.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovanskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O zadruzi“, ruskem „miru“ in „artelju“, „O slovanski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovanskem pravu“, „O slovanskih običajih in umetnostih“ itd. itd. Pretresale se bodo tudi specifiški slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrelemu slovenskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gmotno še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,

izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“
v Gorici.

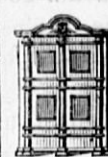
(19—5)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelinek. — Poslovenil Podvidovski.
Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Proti ognju varne blagajnice in kasete

po ceni in najsolidnejše narejene.

Na vseh razstavah jako visoko odlikovane. Založnik vseh avstro-ogerskih železnic, pošt-nih hranilnic itd. Odlikovan od Nj. e. kr. velečastva z veliko zlato svetinjo za umetnost, znanost in industrijo. (3—10)

Feliks Blažiček, Dunaj, V., Straussengasse 17.

500 mark v zlatu.

če Grolich-ova obrazna oróme (Crème Grolich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (652—8)

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goric.

Kot zdravilna voda.

Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislecí največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastíženjih, kadar se napravi kislina v želodcu in črevesu, pri vreu, katarih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda.

Vsled obilne ogljene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kistim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaséča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo.

Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škriatic, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja.

Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udi, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo.

Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dva-kratno ogleno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je kosčke kosti in hrustancev od protinastih bol-nikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih savniške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacij razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastoj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.